

Sygn. akt IC 277/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR del. Dariusz Podyma

Protokolant Dorota Koziół

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2018 roku w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. O.

przeciwko M. S.

o odszkodowanie za naruszenie dóbr osobistych

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda kosztami procesu.

IC 277/17

UZASADNIENIE

W dniu 21 grudnia 2016 r. A. O. wniósł o zasądzenie od M. S. kwoty 3 000 000 zł podnosząc niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej. Kwota miała zostać przeznaczona na pomoc potrzebującym w MOPS. W uzasadnieniu żądania podniósł, że pozwany działając, jako adwokat „śmiały” stawiać powodowi zarzuty karne.

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 lutego 2018 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania od powoda na pozwanego. W uzasadnieniu wskazał na trudność związaną z identyfikacją deliktu zarzucanego pozwanemu. Przyznał, że reprezentował przeciwnika powoda tj. A. K.. Prywatny akt oskarżenia został wniesiony przez A. K. z tego powodu, że A. O. zniósł A. K. pomawiając go o to, że ten, jako wykładowca uczelni rozprowadza narkotyki i dopalacze. Prowadzona sprawa karna sygn. akt XI K (...) Sądu Rejonowego w C., zakończyła się umorzeniem postępowania z uwagi na treść opinii psychiatrycznej stwierdzającej niepoczytalność A. O.. Prywatny akt oskarżenia złożony przez A. O. przeciwko A. K. również zakończył się umorzeniem postępowania.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

A. O. jest od wielu lat jest skonfliktowany z rodziną K., którą obarcza odpowiedzialnością za przejęcie majątku po rodzinie żony. Konflikt ten jest konfliktem rodzinnym powstałym na tle rozliczeń majątkowych. Sprawa z oskarżenia prywatnego XI K (...) z zawiadomienia A. K. reprezentowanego przez adwokata M. S. dotyczyła pomówienia go przez A. O. w „donosie” do rektora uczelni, na której pracował A. K., o to, że jako wykładowca uczelni A. K. rozprowadza narkotyki i dopalacze. W trakcie trwania postępowania karnego powód przyznał, że był autorem „donosu”, potwierdził to w niniejszym postępowaniu. Wyjaśnił, że powodem jego złożenia był trwający 20 lat konflikt rodzinny. Postępowanie w sprawie XI K (...) zostało umorzone z uwagi na stwierdzoną w opinii biegłego sądowego niepoczytalność A. O.. W dniu 14 kwietnia 2014 r. A. O. wniósł prywatny akt oskarżenia przeciwko A. K. zarzucając, że w dniu 18 marca 2014 r. w Komisariacie II Policji w C. A. K. zniósł A. O. pomawiając go o to, że pisze o nieprawdziwych

informacjach dotyczących handlu narkotykami na Politechnice (...). Postępowanie w tej sprawie syg. akt IV K (...) zakończyło się w dniu 23 czerwca 2014 r umorzeniem postępowania z uwagi na oczywisty brak faktycznych podstaw oskarżenia. W sprawie tej pełnomocnikiem A. K. był adwokat M. S..

dowód: zeznania A. O. zapis 00.10.25 do 00.36.02 k- 130, 131, M. S. zapis nagrania 00.40.40 do 00.47.56 k- 131, 132 , wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 24 czerwca 2014 r syg akt XI K (...) k – 225 , oraz dokumentu – opinii k 195-197 w aktach akt XI K (...), dokumenty 3 – 46 w tym postanowienie Sądu Rejonowego w C. z dnia 23 czerwca 2014 r syg akt IV K (...) wraz z uzasadnieniem k- 44-46 w aktach XI K (...).

Stan faktyczny wynika z dokumentów urzędowych znajdujących się w aktach postępowań karnych syg akt XI K (...) i XI K (...) Sądu Rejonowego w C.. Postępowanie w tych sprawach toczyło się z udziałem pozwanego M. S., który występował w nich, jako profesjonalny pełnomocnik A. K.. Zeznania stron są zgodne z treścią dokumentów, uzupełniają je i potwierdzają. Powód dokonuje swobodnej i nieuzasadnionej oceny postępowania M. S., jako pełnomocnika A. K.. Ocena ta wynika z subiektywnego przekonania o słuszność swojego postępowania.

Podkreślenia wymaga, że ustalenia faktyczne, które wynikają głównie z dokumentów urzędowych, są jednoznaczne i nie budzą żadnych wątpliwości przy uwzględnieniu wszystkich zarzutów powoda. Powód nie przedstawił faktów, które wymagałyby podjęcia działań procesowych z urzędu. Nie przedstawił też żadnych faktów, co, do których powód mógłby samodzielnie zgłaszać wnioski dowodowe. Wnioski dowodowe nie zostały przez powoda zgłoszone, co w kontekście przedstawionego przez powoda stanu faktycznego, którym Sąd jest związany, nie jest jego uchybieniem procesowym. Jeżeli stan faktyczny jest przedstawiony w rzeczowy i jasny sposób przez obie strony, to nie zachodzi potrzeba jego weryfikacji dowodowej.

Powód podstawę odpowiedzialności pozwanego upatruje w niezgodnym z prawem zachowaniu pozwanego. Podstawą prawną żądania jest, więc delikt – art. 415 kc - kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Pomimo obszerności pism procesowych i złożonych zeznań, powód nie wskazał w ocenie Sądu na żadne zachowanie pozwanego, które naruszałoby przepisy prawa karnego, cywilnego czy zasady etyki zawodowej. Nie jest uzasadniony zarzut dotyczący wystąpienia na drogę z oskarżenia prywatnego przez A. K., którego reprezentował pozwany w sprawie XI K (...). Obowiązkiem pozwanego, który zawiera umowę o udzielenie pomocy prawnej konkretnej osobie jest dołożenie należytej staranności przy realizacji umowy i podejmowanie czynności na korzyść klienta w granicach prawa. Zgodnie z art. 4 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze - zawód adwokata polega na świadczeniu pomocy prawnej, a w szczególności na udzielaniu porad prawnych, sporządzaniu opinii prawnych, opracowywaniu projektów aktów prawnych oraz występowaniu przed sądami i urzędami. Jeżeli A. K. zwrócił się do M. S. o udzielenie takiej pomocy i zawarta została umowa zlecenia, to obowiązkiem pozwanego było podjęcie działań zmierzających do obrony dobrego imienia klienta. Postępowanie w sprawie XI K (...) z udziałem M. S., wykazało, że autorem donosów (k – 22 i 23 akt XI K (...)) był powód. Postępowanie to zakończyło się umorzeniem postępowania, ale tylko, dlatego, że biegły stwierdził zniesioną u powoda w chwili czynu zdolność rozpoznawania czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Pomimo takiego zakończenia postępowania powód zdecydował się na złożenie własnego aktu oskarżenia, w którym zarzucił A. K., że wystąpienie z prywatnym aktem oskarżenia spowodowało zniesławienie A. O.. W ocenie Sądu powód dokonuje błędnej oceny faktów. Postępowanie w sprawie XI K (...) zakończone zostało na pierwszym terminie posiedzenia po zapoznaniu się przez Sąd z dowodami zgłoszonymi przez A. O., które sam wskazał, jako materiał dowodowy – akta XI K (...). W tym postępowaniu udział pełnomocnika był minimalny i ograniczył się do wystąpienia i dokonani oceny prawnej zawnioskowanych przez A. O. dowodów. Zarzuty występowania na drogę sądową przez pełnomocnika, nawet gdyby były czynione przez pełnomocnika w oparciu o znikomy materiał dowodowy nie stanowią deliktu. Tylko w przypadku rażącego naruszenia określonej normy prawnej można by delikt rozważać. W tym konkretny sporze nie tylko nienaruszone zostały żadne przepisy, ale przeprowadzone postępowanie Sądowe w dwóch sprawach karnych potwierdziło zasadność postępowania A. K. i jego pełnomocnika M. S..

Warto również zwrócić uwagę na treść zeznań powoda, który jak się wydaje ma świadomość, co stanowi źródło problemów – rodzinne rozliczenia majątkowe -, a zastrzeżenia ostatecznie ma do strony, którą reprezentował M. S..

Jeżeli przesłaną odpowiedzialności odszkodowawczej wynikającej z deliktów jest wina i bezprawność działania sprawcy, to postępowanie dowodowe wykazało, że po stronie pozwanej nie ma bezprawności działania i nie ma winy. W tej sytuacji roszczenia powoda oparte na czynie niedozwolonym a zmierzające do ochrony dóbr osobistych powoda nie zostały udowodnione. Żądana kwota 3 000 000 zł niewątpliwie wynika z poczucia krzywdy powoda, ma więc charakter roszczenia o naprawienie szkody niemajątkowej. Ochrona dla tego typu roszczeń wynika z art. 23 i 24 kc. Dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Dobra osobiste nie zawierają katalogu zamkniętego, dlatego ewentualne naruszenie dobrego imienia powoda, na co wskazuje w uzasadnieniu żądania pozwu, podlega również takiej ochronie.

Reasumując, przyjmując, że postawa faktyczna i prawną żądania był przepisy art. 415 kc w zw. z art. 23 kc i art. 24 kc, w sposób niebudzący wątpliwości, na podstawie całokształtu materiału dowodowego należy wyciągnąć wniosek o braku podstaw do uwzględnienia żądania. Nie było również w ocenie Sądu jakichkolwiek powodów do kontynuowania postępowania z uwagi na oczywistość ustalonych faktów i ekonomikę procesową, dlatego powództwo Sąd oddalił w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 kpc – w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powód jest osobą mającą problemy zdrowotne. Jego sytuacja finansowa uzasadniała zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. W ocenie Sądu słuszny, co do zasady wniosek o obciążenie powoda kosztami zastępstwa procesowego, nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na charakter sprawy i osobę powoda, co, do którego problemów zdrowotnych wypowiedział się biegły sądowy.